

Maják

Spravodaj Cirkvi adventistov s. d. v Revúcej a Rožňave

Číslo 1/2026 – 1. štvrtrok, ročník X., vychádza štvrtročne

Ešte tento rok... „A povedal toto podobenstvo: Istý človek mal vo vinici zasadený figovník. Keď prišiel hľadať na ňom ovocie, nič nenašiel. Preto povedal vinohradníkovi: „Pozri, už tri roky chodím hľadať na tomto figovníku ovocie, no nič nenachádzam. Vytni ho! Načo zbytočne vyčerpáva zem?“ On mu odpovedal: „Pane, nechaj ho ešte tento rok. Okopem ho a pohnojím. Možno nabudúce prinesie ovocie. Ak nie, vytnieš ho.““ (Luk 13, 6–9)

Foto: L. Slavkovská

Začiatok nového roka v sebe vždy nese zvláštne napätie. Na jednej strane túžbu po novom štarte, po čistom stole, po lepšej verzii seba samých. Na druhej strane si so sebou nesíme to, čo sme nestihli, nezvládli alebo odložili. Nový rok tak nie je len o očakávaniach, ale aj o pravde, o nás samých – o tom, kde sa práve nachádzame.

Radi by sme mali jasno. Radi by sme vedeli, kam veci smerujú a ako to celé dopadne. Lenže Ježiš rozpráva podobenstvo, ktoré túto potrebu istoty vedome naruší. Príbeh o figovníku sa nekončí

jasným záverom. Nevieme, či strom priniesol ovocie. Nevieme, či bol vyrúbaný. Príbeh zostáva otvorený. A práve v tom je jeho sila.

Zaznie v ňom veta, ktorá mení celý smer rozprávania: „Pane, ponechaj ho ešte tento rok.“ Figovník stojí vo vinici – v priestore starostlivosti, trpezlivosti a očakávania. Má miesto, má čas, má všetko potrebné. A predsa neprináša ovocie. Nejde o pád ani o zlyhanie. Ide o neplodnosť – o stav, keď niečo žije, stojí vo vinici, má tvar aj listy, ale neprináša ovocie.

A práve tam vstupuje milosť. Nie ako lacné uistenie, že všetko bude v poriadku. Nie ako zrušenie zodpovednosti. Ale ako odklad, ako darovaný čas navyše. Evanjelium tu neznie mimo pravdy, ale priamo v jej strede. Stav stromu je pomenovaný pravdivo – a predsa ešte nie definitívne.

Nový rok k nám neprichádza len ako ďalší dátum v kalendári. Prichádza ako priestor, v ktorom sa ešte môže niečo stať. Nie automaticky. Nie bez námahy. Ale reálne. Boh v tomto podobenstve nejde po povrchu. Niekedy naruší naše zvyky, istoty a pohodlie, aby sa ku koreňom dostal život. Nie preto, aby nás zlomil, ale aby nás prebudil.

Otvorený koniec príbehu nie je jeho slabosťou. Je jeho zámerom. Keby sme poznali záver, stal by sa príbehom

o niekom inom. Takto sa týka nás. Každého osobne – aj nás ako spoločenstva. Nečítame ho ako diváci, ale ako tí, ktorí stoja vo vinici.

Stojíme na prahu ďalšieho roka. Nie s hotovým verdiktom, ale s ponukou. „Ešte tento rok“ – čas, ktorý môže priňať ovocie... alebo zostať premárnený. A to, čo z tohto roka vzíde, sa ukáže až potom. Možno.

kazateľ Pavel

Poslala: Janka Nielsenová

Milé sestry a bratia v Kristu, do nového roka si prajeme veľa Božieho požehnania, Jeho ochranu a vedenie Duchom Svätým. Nech aj v tomto roku máme svoj pohľad uprený na Pána Boha a nech sú naše dni naplnené službou v nádeji a láske.

„Milovaní, milujme sa navzájom, lebo láska je z Boha a každý, kto miluje, naro-

dil sa z Boha a pozná Boha. Ten, kto nemiluje, nepozná Boha, pretože Boh je láska. Božia láska k nám sa prejavila v tom, že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna, aby sme skrze neho mali život.“ (1Ján 4,7–9)

Redakcia spravodaja Maják

Pán Ježiš žije!

Sme v službách Spasiteľa,
vstal slávne z hrobu brán,
zrieme ruku zľutovania
a čujeme jej hlas,
keď v borbe pomoc hľadáme,
je blízko včas.

On žije, On žije!
Pán Ježiš žije!

On je s nami a sprevádza nás
cestou do nebies.

On žije, On žije
a núka spasenie.

Aj v našom srdci žije On,
to iste vieme.

Spracovala: Emka Görgeiová

Poslala: Evka Huťanová

Čo je nové v zbore Revúca

Sobota vďačnosti

V sobotu 18. 10. 2025 sme si apoštolom Pavlom poradiť nechali, on chce, aby sme sa okolo seba poobzerali.

V 1Tes 5,18 nám píše: „Vo všetkom ďakujte, lebo to je vôľa Božia v Kristu Ježišovi čo do vás.“ A tak sme ďakovali spolu s bratom Kopilcom, za úrodu, za na život, za zdravie, za ochranu...

svätosti! Dobroreč, moja duša, Hospodini, a nezabudni niktoré zo všetkých Jeho dobrodení.“ (Ž 103, 1–2; Roh.)

Naše slová vďačnosti nevystihnú to, čo On pre nás činí. Sme len ľudia, na jednej strane ďakujeme a na druhej sa dopúšťame viny.

Je dobré ďakovať alebo je dobre byť v tichosti? Čo Vás Pane motivuje byť k nám nepochopiteľne dobrý, napriek našej hriešnosti?

Prosíme teda o kus Vašej milosti, prosíme naučte nás žiť život Vašej vôle, život vďačnosti.

Pokoj vám.

Sobota kníh zadarmo

„Id'te a postaviac sa hovorte v chráme ľudu všetky slová tohto života.“ (Sk 5,20; Roh.) Neďaleko cintorína, sa strecha zboru CASD v Revúcej vypína.

Na jeseň o takomto čase zvláštne vetry dujú, ľudia na pokyn sviatkov cintoríny navštevujú.

Tak sme využili tejto skutočnosti, rozhodli sme sa 1. 11. 2025 pohostiť týchto okoloidúcich cintorína hostí.

Vozíček na knihy sme si z Nemecka zakúpili a pred bránu nášho zboru sme ho postavili.

Nápis „Knihy zadarmo“ ľudí oslovuje, každý, kto sa nebojí a opýta sa – knižka alebo brožúra sa mu daruje.

Snažili sme sa nezabudnúť na žiadne z Jeho dobrodení. Ako sa píše v žalme: „Dobroreč, moja duša, Hospodini a všetky moje vnútornosti menu Jeho

Pri knihách a rozhovoroch s ľuďmi sme sa samozrejme striedali, radi by sme Bohu aj za túto príležitosť poďakovali.

Ján Mika

Sobota v Dolnom Kubíne

Jedinečné chvíľky sme mali možnosť prežiť v Dolnom Kubíne, kde sme boli pozvaní Zuzkou Mužilovou, ktorá mala v srdci túžbu priniesť posolstvo tomuto kraju.

Pôsobí tu teraz náš bývalý kazateľ Marek Nehyba, ktorý podporil túto myšlienku a tak sme mali možnosť prežiť príjemnú sobotu a požehnaný večer spolu s nimi.

Spojili sa hudobné nástroje, hlasy spevákov a hovorené slovo, aby sme mohli chváliť nášho Pána.

Koncert sa konal 22. 11. 2025. Mohli sme sa spoznať s novými bratmi a sestrami a uvítať priateľov, ktorí prijali pozvanie v tento večerný čas. Veríme, že Pán zapôsobil na srdcia ľudí.

Odchádzali sme z týchto miest s požehnaním a vedomím, že Pán bol s nami. Jeho dielo stále pokračuje v tomto kraji a zostáva v našich myšlienkach a modlitbách až dodnes.

Decembrové stretnutie

December je mesiacom príprav na vianočné sviatky, no bolo to obdobie, kedy sme mohli pozvať našich priateľov na každoročné varenie „Revúckych – Lydkiných gúľôk“.

Krásny deň 13. 12. 2025 sa stal časom na stretnutie žien, mládeži i priateľov zboru.

Šikovné žieničky zapojili svoje sily, aby sme si pripravili spoločné jedlo. Zaznelo mnoho slov, rád do života, zahrála sa nejedna hra. Modlitby a vďaka za spoločenstvo úžasných ľudí sa opäť zapíše do našich srdiec.

Mládežníci po dobrej večeri zostali na týchto miestach a aj nocovali v zbore. Téma, ktorou sa zaoberali od soboty do nedele, teda 13. – 14. 12. 2025, bola „Vône života“.

Pod vedením kazateľa Martina Homiša premýšľali o symboloch kadidlovej vône, ktorú mohli vnímať na večernej pobožnosti. Jej silná vôňa sa stala pre nás nezabudnuteľnou.

Dôraz sa kládol na „vôňu modlitby“, ktorá vystupuje k Hospodínovi v každom čase.

Premýšľali sme o tom, ako vône zasahujú do nášho života a ako môžeme byť aj my osobne vôňou pre iných.

Pán Boh každého z nás obohatil osobitnou vôňou. Nedajme sa zmiasť inými vôňami tohto času, aby sme mohli byť požehnaním tam, kde vkročíme.

„Ale vďaka Bohu, ktorý nám v Kristovi vždy dáva víťaziť a na každom mieste skrze nás zjavuje vôňu svojho poznania. Lebo sme Kristovou vôňou, príjemnou Bohu uprostred tých, čo získavajú spasu aj medzi tými, čo hynú; jedným vôňou smrti na smrť, druhým vôňou života na život.“ (2Kor 2,14-16a)

Evka Huťanová

Poslala: Evka Huťanová

Rozhovor s biblickým pracovníkom Pavlom Hlivkom

Po zmene kazateľa nastúpil v roku 2024 do služby na Božej vinici v našom regióne biblický pracovník Pavel Hlivka.

Spolu s bratom Martinom Homišinom majú v súčasnosti na starosti zbory Revúca, Rožňava, Lučenec a Filákov, ako aj skupiny Veľký Krtíš, Orávka a Pavlovce.

I keď mnohí už brata Pavla isto poznáme, veríme však, že stále sa nájde niečo, čo sme o Pavlovi nevedeli a aj takouto formou ho spoznali ešte lepšie. Prinášame preto rozhovor s našim bratom Pavlom Hlivkom.

1. Milý brat Pavel, slúžiš v našich zboroch už nejaký čas. Skús sa nám v krátkosti predstaviť – niečo o tebe, tvojej rodine, prípadne niečo, čo o tebe ešte nevieme.

PH: Je niekedy ťažké zapamätať si, čo som o sebe už povedal a čo ešte nie 😊. Stručne povedané – mal som veľké požehnanie narodiť sa do veriacej adventistickej rodiny. Moji rodičia už, žiaľ, nežijú, ale mám troch súrodencov. To, že som šťastne ženatý a že máme s manželkou tri skvelé deti, je už myslím všeobecne známe.

Spolu s manželkou Silviou pochádzame z okolia Košíc. Silvia sa v metropole východu nielen narodila, ale až do svadby tam aj žila. Mojm materským zborom, kde som vyrastal a prežil veľkú časť života, bol zbor v Poproči.

Už počas našej známosti sme spolu zdieľali túžbu ísť niekam na takzvané „biele miesto“ – tam, kde sa evanjelium veľmi nehlásalo. Nakoniec sme zakotvili v Lučenci. V tom období tam do zboru prichádzalo veľa mladých ľudí a my sme tam prežili veľmi požehnané roky v živom kresťanskom spoločenstve. A vlastne sme tu dodnes.

2. Čo bolo tvojou najväčšou duchovnou skúsenosťou? A tiež ako si pocítil Božie volanie do služby biblického pracovníka?

PH: Sú to dve hlboké otázky. Čo sa duchovných skúseností týka, asi by som si nevedel vybrať jednu jedinú. Boh do môjho života vstupoval a stále vstupuje veľmi osobným spôsobom.

Boli chvíle, keď som bol doslova zachránený pred smrťou. Boli obdobia, keď som mal požehnanie mať vo svojom živote duchovné vzory. A boli aj situácie, v ktorých som mohol jasne vidieť Božie vedenie v konkrétnych rozhodnutiach. To všetko spolu tvorí cestu, za ktorú som veľmi vďačný.

Pokiaľ ide o moje povolanie, už od mladosti som vnímal volanie ku kazateľskej práci a zodpovedne som sa na ňu pripravoval. Napriek tomu som sa – z rôznych dôvodov – na dlhé roky venoval najmä stavbárskemu remeslu.

To ďalšie povolanie prišlo v čase, keď som s ním už vôbec nepočítal. Malo to byť pôvodne len na určitý čas, no bratia vo vedení napokon usúdili, že by som ešte mohol byť trochu užitočný. Tak

dúfam, že ich – a predovšetkým nášho nebeského Otca – veľmi nesklamem.

3. Všimli sme si, že si talentovaný hudobník, že tá hudba naplňa a aj rád ňou slúžiš Bohu. Máš nejakú obľúbenú pieseň?

PH: Áno, hudba je vernou spoločníčkou na ceste môjho života. Hoci mám skôr skromné hudobné základy a čoraz viac si uvedomujem, aké veľké rezervy v tejto oblasti mám, napriek tomu sa snažím slúžiť hudbou tak, ako viem.

Možno menej známe je, že sa cítim byť Pánom obdarovaný viac poéziou než hudbou. Je to zvláštny dar, za ktorý som vďačný a ktorý sa snažím používať na Jeho chválu.

A či mám obľúbenú pieseň? Na túto otázku sa odpovedá veľmi ťažko. Hudbu vnímam ako veľmi účinný liek na dušu, ako keby to bol dar, ktorý k nám akosi unikol z raja. Podľa toho, čo prežívame a ako sa cítime, si môžeme vždy „naordinovať“, tú najkrajšiu pieseň pre danú chvíľu.

4. Čo by si odkázal alebo poprial našim zborom?

Spolu s mojím vzácnym kolegom a bratom v Kristovi, kazateľom Martinom, sme zajedno v niekoľkých dôležitých veciach. Ide nám o každodenné chodenie s Kristom, o väčšiu zomknutosť a blízkosť zborového spoločenstva. Veľký dôraz kladieme aj na malé skupinky, ktoré vnímame ako nevyhnutný nástroj budovania zdravej a bezpečnej atmosféry zboru.

Láskavosť, pozornosť a trpezlivosť – skrátka celé ovocie Ducha – sú hodnoty, ktoré budujú nielen cirkev, ale aj naše rodiny. To je cesta, po ktorej chceme ísť.

A najmä teraz, na začiatku nového roka, by som si veľmi priať, aby sme si v zložitých časoch, do ktorých pomaly, žiaľ, vstupujeme, navzájom prejavovali lásku a pochopenie. Zároveň však verím, že tieto časy predznamenávajú aj posledné udalosti, ktoré napokon vyústia do slávneho príchodu nášho Pána Ježiša Krista.

Z celého srdca si prajem, aby bol každý z nás víťazom na ceste viery.

Otázky kládol: Martin Slavkovský

Odpovedal: Pavel Hlivka

Chceme popriať bratovi Pavlovi a jeho manželke Silvii, veľa Božej múdrosti, vytrvalosti a sily, nech ich Pán Boh sprevádza a vedie v službe na Božom diele v našom regióne.

Martin Slavkovský

Novinky zo života zboru Rožňava

Sobota vďačnosti

V sobotu 25. 10. 2025 sme prežili krásny čas v našom zbere. Bola to výnimočná „Sobota vďačnosti“, kedy sme si spoločne pripomenuli ako nás Pán Boh požehnával počas celého roka. Uvedomili sme si, že tých požehnaní bolo mnoho – či už v práci, v rodine, materiálnych ale hlavne duchovných požehnaní.

Vďačnosť za požehnania nám symbolicky pripomínala aj výzdoba z plodín, ktoré každý doniesol.

Nechýbal detský príbeh od brata kazateľa Martina Homišina. Naši chlapci Marek a Danko ho počúvali s veľkým záujmom.

Nasledovalo kázanie o sviatkoch v Biblii. Brat kazateľ zdôraznil, že Židia mali sedem sviatkov, ktoré mali predobrazný význam a ukazovali na Spasiteľa – Ježiša Krista. Detailnejšie sme sa zamerali na posledný zo sviatkov, ktorým je Sviatok stánkov – Sukot. Hlavnú myšlienku tohto sviatku môžeme aplikovať aj my dnes do nášho života, teda aby sme si pripomínali a boli vďační za Božie požehnania.

Návšteva brata Joachíma

V sobotu 22. 11. 2025 nás po dlhšej dobe navštívil brat Jozef Joachím, ktorý slúži ako starší zboru v Revúcej. Poslúžil nám kázaním s aktuálnym posolstvom z Božieho slova.

Brat Joachím upriamil našu pozornosť na to, ako Ježiš prišiel do chrámu

(Mal 3,1) a ako o tom neskôr napísal apoštol Matúš, že Ježiš prišiel a vyčistil chrám (Mat 21,12–17).

Mali sme možnosť zamyslieť sa nad otázkami: „Čo by našiel Ježiš v našom ‚chráme‘, teda v našom srdci? Chceme a túžime sa odovzdať Jeho vedeniu?“ Veríme, že tieto otázky v nás rezonovali aj po skončení pobožnosti a úprimné odpovede môžu odhaliť stav nášho srdca a v konečnom dôsledku nás viac priblížiť k Pánovi Ježišovi.

Hlivkovci v našom zbore

Tento štvrtrok nás brat Pavel Hlivka s manželkou Silviou navštívili 11. 10. a 13. 12. 2025.

V októbri sme uvažovali nad myšlienkami: „Či je naša viera postavená na pocitoch alebo na Božom slove?“ alebo „Veríme Bohu aj keď nič necítíme? Tieto a ďalšie otázky nás smerovali k úvahe o našej viere, konkrétne, na čom je postavená naša viera.

V decembri nám brat Pavel poslúžil Večerou Pánovou a biblickým kázaním. Hovorili sme o žobrákovi Bartimeusovi, ktorý odhodil plášť a išiel za Ježišom (Mar 10,46–52). Ide o krásny príklad viery, keďže pre žobráka bol plášť jediný majetok, ktorý mal, bez neho bol bezbranný a zraniteľný. Bartimeus však bol ochotný sa ho vzdať, pretože veril, že prichádza niečo lepšie. Príbeh nám ukazuje aj to, že uzdravenie vedie k nasledovaniu Ježiša.

Prichádzajme aj my takto k Ježišovi, zraniteľní, takí, akí sme, vo svojej biede, Ježiš nás prijme a uzdraví. Kráčajme s ním vo svojom každodennom živote.

Martin Slavkovský

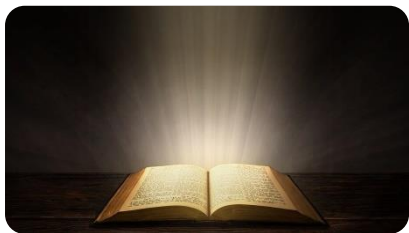

Poslala: Sylvia Gonosová

Svetlo do tmy (báseň)

Ježiš je mojím svetlom, ja som
len tieň, ktorý rýchlo zmizne,
keď zablúdím v tme.

Ježiš je moja pevná Skala!
Verný vo všetkom, čo hovorí
v svojom Slove, v Biblii.
A ja som nesplnila veľa z toho,
čo som Mu sľubovala...
On je však verný i v odpúšťaní,
keď Mu odovzdávam všetky
moje hriechy, zlyhania
v úprimnej ľútosti, v pokání.

Verím v Ježiša Krista.
Čo to vlastne znamená?
Keď je Ježiš skutočne mojím
Pánom, v mojom srdci i živote
musí byť viditeľná zmena.
Verím, že zomrel za moje hriechy,
že môže a chce zmeniť moje
srdce podľa Jeho vzoru a dá mi silu
na nový život, život v radostnej
poslušnosti Božím prikázaniam.

Aj pre teba má otvorenú
milujúcu náruč tvoj Stvoriteľ
a Spasiteľ Ježiš.
Za moje i tvoje hriechy
bol pribitý na kríž.
Ponúka ti nádhernú, večnú

budúcnosť a svoju pomoc
na každý deň, tak prečo nie k Nemu,
svetlu, ale preč od Neho, do tmy bežíš?

Kto verne kráča životom
s Ježišom, naveky nezahynie.
Po svojom slávnom návrate ho
radostne privíta v nebeskej domovine.

Boh sa postaral o všetko,
čo k našej spásy treba.
Keď sa denne budeš krítiť
Božím slovom, Chlebom z neba,
z Božej moci žiť, v tvojom živote
sa bude zrkadliť Boží obraz,
v tvojom živote bude Ježiš oslávený.
Boh dal zapísať do svojho Slova
Desať prikázaní. Sú to vlastne Božie
zasľúbenia pre život šťastný, naplnený.

„Lebo sa zjavila milosť Božia,
spasiteľná všetkým ľuďom,
ktorá nás vyučuje, aby sme sa odriekli
bezbožnosti a svetských žiadostí a aby
sme rozumne a spravodlivo
a pobožne žili na tomto svete,
očakávajúc blahoslavenú
nádej a príchod slávy veľkého Boha
a nášho Spasiteľa Ježiša Krista,“

Aj keby sa vrchy pohli zo svojho
miesta, ja sa nezľaknem.
Aj keby mi zem uhla spod nôh,
nesklátim sa, lebo Boh, Ježiš je
moja sila a moja spása!

*Autorka: Janka Nielsenová
Úryvok z básne knihy:
Ako neskončiť s koncom sveta (2024)*

Program pobožností na 1. štvrtrok 2026

Január	Revúca	Rožňava
3. 1.	Hlivka P.	Homišín M.
10. 1.	Miková Z.	Gonosová S.
17. 1.	Joachim J.	Slavkovská L.
24. 1.	Huťanová E.	Gonos M.
31. 1.	Homišín M.	Hlivka P.

Február	Revúca	Rožňava
7. 2.	Huťanová E.	Homišín M.
14. 2.	Hlivka P.	Gonosová S.
21. 2.	Homišín M.	Hlivka P.
28. 2.	Nemcová I.	Slavkovská L.

Marec	Revúca	Rožňava
7. 3.	Širila M.	Gonos M.
14. 3.	Hlivka P. VP	Homišín M. VP
21. 3.	Sedlaříková D.	Širila M.
28. 3.	Nehyba M.	Gonosová S.

VP – Večera Pánova, ZV – Zborové voľby, ČZ – Členské zhromaždenie

Zbory	Revúca	Muránska cesta 34, 050 01 Revúca
	Rožňava	Jasná 13, 048 01 Rožňava

Kazateľ: **Mgr. et Mgr. Martin Homišín**
 mail: **mhomisin@casd.sk**
 mobil: **0904 318 576**

Biblický pracovník: **Pavel Hlivka**
 mail: **phlivka@casd.sk**
 mobil: **0905 638 995**

Redakčná rada: M. Homišín, E. Huťanová, L. Slavkovská
Redaktor: M. Slavkovský, CASD Rožňava, 2026

Ak nie je uvedené inak, použitý je Slovenský ekumenický preklad Biblie.

Spravodaj Cirkvi adventistov s. d. v Revúcej a Rožňave

Kontakt: **spravodajmajak@yahoo.com**

Web: **revuca.casd.sk** a **roznava.casd.sk**

Nepredajné, vychádza štvrtročne, náklad: 40 ks